

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2012/2013

Wydział Fizyki, Matematyki i Informatyki

Kierunek studiów: Informatyka

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Kod kierunku: I

Stopień studiów: I

Specjalności: Brak specjalności

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Języki i paradygmaty programowania 1
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	
KOD PRZEDMIOTU	WFMiI I oIS C4 12/13
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty kierunkowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	4.00
SEMESTRY	2

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	SEMINARIUM	PROJEKT
2	30	0	30	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Poznanie podstawowych paradygmatów programowania, w tym paradygmatu imperatywnego (proceduralnego) oraz obiektowego, funkcyjnego i programowania w logice

Cel 2 Poznanie składni języka C jako przykładu języka strukturalnego pozwalającego na programowanie proceduralne

Cel 3 Podstawy obiektowego podejścia do programowania - abstrakcja danych, enkapsulacja, ukrywanie implementacji. Rozszerzenia w C++ pozwalające na programowanie obiektowe.

Cel 4 Projektowanie klas, tworzenie programów obiektowych

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 zaliczenie przedmiotu: Wstęp do programowania

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Student rozumie pojęcie paradygmat programowania, zna środowiska (języki) umożliwiające ich implementację, potrafi wybrać paradygmat właściwy dla problemu, który rozwiązuje.

EK2 Wiedza Student zna składnię C i C++, rozumie na czym polega obiektowe podejście do programowania

EK3 Umiejętności Student potrafi czytać ze zrozumieniem programy napisane w C, potrafi napisać i uruchomić własny program w C który rozwiązuje postawiony przed nim problem.

EK4 Umiejętności Student potrafi zaprojektować klasę modelującą rzeczywiste obiekty i umie stosować w programie klasy napisane przez siebie oraz klasy biblioteczne.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Pojęcie paradygmat programowania, przegląd najważniejszych paradygmatów. Formalna definicja języka programowania. Przegląd języków i paradygmatów, które można w nich realizować	2
W2	Historia języka C, jego ogólna charakterystyka. Zasady przetwarzania programu. Instrukcje we/wy, słowa kluczowe języka, Przykłady prostych programów.	2
W3	Typy w C. Problem unkalności n - czas życia i zakres ważności nazwy. Pojęcie przestrzeni nazw.	2
W4	Operatory w C; sposób działania, ilość argumentów, priorytet, typ łączności. Specyfikatory dostępu do pamięci. Konwersje typów - jawne i niejawne	2
W5	Funkcje i struktura programu. Definicja i wywołanie funkcji, przekazywanie argumentów. Zmienne globalne i lokalne. Sposób podziału kodu źródłowego na pliki. Domyślne argumenty funkcji, funkcje inline. Rekursja.	2
W6	Tablice definicje, inicjalizacja, dostęp do składowych. Tablice jak argumenty funkcji. Tablice wielowymiarowe, tablice znakowe, C-stringi.	2
W7	Wskaźniki i ich zastosowanie do przekazywania argumentów funkcji, usprawnienia pracy z tablicami, dynamicznej alokacji pamięci, uzyskania dostępu do wybranych komórek pamięci.	3

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W8	8. Dynamiczna alokacja tablic dwuwymiarowych. Wskaźniki do funkcji. Zasady tworzenia i interpretacji deklaracji złożonych. Przekazywanie argumentów programu (funkcji <code>main()</code>) z wiersza poleceń	3
W9	Przeładowanie (przeciążenie) nazw funkcji (2 godz). Praca z plikami zewnętrznymi	2
W10	Struktury w C. Dynamiczne struktury danych (listy, drzewa). Unie, pola bitowe.	2
W11	Problemy programowania proceduralnego i ich źródła. Obiekt - abstrakcja rzeczywistego obiektu. Klasa - nowy typ danych - opis stanu i zachowań.	2
W12	Definicja klasy. Pojęcie danych i funkcji składowych. Enkapsulacja, etykiety dostępu. Sposoby definiowania funkcji składowych	2
W13	Używanie obiektów (danych i funkcji składowych). Projektowanie klas. Inicjalizacja obiektów klas - konstruktory. Przeładowanie konstruktorów	2
W14	Likwidacja obiektu klasy. Destruktory. Składowa statyczna klasy. Metody statyczne, <code>const</code> i <code>volatile</code> . Funkcje i klasy zaprzyjaźnione	2

LABORATORIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
L1	Powtórzenie wiadomości o podstawowych instrukcjach sterujących, instrukcjach <code>we/wy</code> oraz operatorach w języku C.	2
L2	Proste programy wyrabiające biegłość w stosowaniu instrukcji formatowanego <code>we/wy</code> , pętli i instrukcji warunkowych	2
L3	Programy przetwarzające znaki i łańcuchy znaków (zliczanie ilości linii, słów, znaków, białych znaków, cyfr, liter). Odwracanie łańcucha znaków. konwersja liczba całkowita - ciąg znaków	2
L4	Operatory bitowe. Napisanie funkcji, które: wyświetlają obraz bitowy słowa, ustawiają, kasują lub negują grupę bitów, realizują 32-bitowy bufor cykliczny z przesunięciem w lewo	2
L5	Tablice dwuwymiarowe; definicja statyczna i dynamiczna program wczytujący tablicę (macierz) 4 x 4 liczb i obliczający wyznacznik, wykorzystujący statyczną i dynamiczną deklarację tablic.	2
L6	Wskaźniki do funkcji: program obliczający całkę oznaczoną z gładkiej funkcji jednej zmiennej rzeczywistej.	2
L7	Rekursja, wskaźniki, dynamiczna alokacja pamięci: program wykorzystujący listę jednokierunkową nazwisk, pozwalający na sortowane, drukowanie wskazanego kawałka listy, wybranie elementu spełniającego postawione wymagania	2

LABORATORIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
L8	Klasy w C++ : zaprojektowanie klasy opisującej dane studenta. Klasa ma być wyposażona w metody pozwalające na sortowanie wg. dowolnego pola, drukowanie listy, wyznaczenie najmłodszego/najstarszego studenta w grupie. Dynamicznie utworzone obiekty tej klasy zestawiamy w listę jednokierunkową.	4
L9	Projektowanie klas: należy zaprojektować i zaimplementować klasę, która ma służyć do przechowywania danych bazy PESEL mieszkańców miasta. Wymagane dane: imię, nazwisko, data i miejsce urodzenia (śmierci), numer PESEL, dane rodziców. Należy wyposażyć klasę w metody pozwalające na odczyt/wydruk danych, uzupełnienie czy też edycję danych.	4
L10	Struktury drzewiaste: należy zaprojektować klasę do opisu drzewa genealogicznego. Metody klasy mają pozwolić na: dodawanie osoby do drzewa, edycję danych, zapis/odczyt do/z pliku tekstowego.	4
L11	Kollokwium 1	2
L12	Kollokwium 2	2

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 Ćwiczenia laboratoryjne

N3 Konsultacje

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	0
Konsultacje przedmiotowe	5
Egzaminy i zaliczenia w sesji	10
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	30
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	20
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	65
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Odpowiedź ustna

F2 Projekt indywidualny

F3 Kolokwium

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Średnia ważona ocen formujących

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student nie wie, co to jest paradygmat programowania, nie zna podstawowych paradygmatów, nie zna ważnych języków programowania, nie wie jakie paradygmaty można zrealizować w danym języku, nie potrafi dobrać właściwego paradygmatu i języka do rozwiązania postawionego przed nim zadania
NA OCENĘ 3.0	Student zna paradygmat imperatywny programowania i potrafi go zaimplementować w proceduralnym języku strukturalnym
NA OCENĘ 3.5	Student - oprócz paradygmatu imperatywnego - zna obiektowy paradygmat programowania, wie jakich języków powinien użyć do wykonania implementacji

NA OCENĘ 4.0	Student potrafi - oprócz programowania imperatywnego i obiektowego - programować w logice i zna języki umożliwiające takie podejście do programowania.
NA OCENĘ 4.5	Student zna i potrafi zastosować wszystkie podstawowe paradygmaty programowania
NA OCENĘ 5.0	Student zna i potrafi zastosować wszystkie podstawowe paradygmaty programowania, potrafi dokonać analizy i wybrać właściwy paradygmat i język programowania do jego implementacji oraz potrafi swój wybór przekonywująco uzasadnić/
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna wielu podstawowych elementów składni języka C/C++, nie rozumie na czym polega programowanie obiektowe
NA OCENĘ 3.0	Student nie zna wielu elementów składni, ale potrafi je zastąpić innymi; potrafi napisać prosty program w wersji proceduralnej, ma kłopoty ze zrozumieniem działania programów w C/C++ na podstawie analizy kodu źródłowego napisanego przez innych programistów
NA OCENĘ 3.5	Student opanował składnię C/C++ w stopniu pozwalającym na zwarty zapis kodu prostych programów, potrafi analizować kod prostych programów, nie potrafi napisać programu obiektowego
NA OCENĘ 4.0	Student potrafi napisać definicję prostej klasy będącej zawierającej podstawowe elementy opisu i wykonującego podstawowe działania na danych
NA OCENĘ 4.5	Student zna wszystkie elementy składni C/C++ , potrafi zaprojektować klasy potrzebne w implementacji programu w wersji obiektowej,
NA OCENĘ 5.0	Student zna składnię C/C++ w stopniu pozwalającym na tworzenie zwartych, szybkich i poprawnie działających programów, potrafi zaprojektować i dokonać implementacji metod klas w podejściu obiektowym.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Student nie potrafi analizować kodu źródłowego napisanego przez innych
NA OCENĘ 3.0	Student rozumie działanie programu na podstawie lektury kodu źródeł.
NA OCENĘ 3.5	Potrafi napisać program w C realizujący przyjęte założenia.
NA OCENĘ 4.0	Potrafi zrobić analizę pozwalającą ustalić wymagania jakie stawiamy programowi
NA OCENĘ 4.5	Potrafi zastosować kod używający dynamicznych struktur danych
NA OCENĘ 5.0	Potrafi napisać kod optymalny pod względem wydajności i uzasadnić jego optymalność
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 2.0	Student nie potrafi napisać definicji klasy
NA OCENĘ 3.0	Potrafi napisać definicję prostej klasy bez odniesienia się do potrzeb programu

NA OCENĘ 3.5	Student umie zaprojektować klasę dopasowaną do potrzeb programu
NA OCENĘ 4.0	Potrafi wykorzystać klasy biblioteczne
NA OCENĘ 4.5	Potrafi zrobić projekt współdziałania wszystkich klas współdziałających w programie
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi zaprojektować klasę modelującą rzeczywiste obiekty i umie stosować w programie klasy napisane przez siebie oraz klasy biblioteczne.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓLOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1	I1_W04, I1_W06, I1_W07, I1_W08, I1_W09, I1_W10, I1_W12, I1_W13, I1_U01, I1_U02, I1_U03, I1_U04, I1_U05, I1_U06, I1_U07, I1_U08, I1_U09, I1_U11, I1_U12, I1_U13, I1_U15, I1_U20	Cel 1 Cel 2 Cel 3 Cel 4	W1 W2 W11 W14	N1 N3	F2
EK2	I1_W06, I1_W08, I1_W10, I1_W13, I1_U07, I1_U12, I1_U16, I1_U21, I1_U23, I1_K02	Cel 2 Cel 3 Cel 4	W1 W2 W3 W4 W5 W6 W7 W8 W9 W10 W11 W12 W13 W14	N1 N2 N3	F1 F3

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK3	I1_W06, I1_W10, I1_U12, I1_U16, I1_U23	Cel 2	W2 W3 W4 W5 W6 W7 W8 W9 W10 W11 W12 W13 W14 L1 L2 L3 L4	N1 N2 N3	F1 F3
EK4	I1_W06, I1_W10, I1_U06, I1_U08, I1_U12	Cel 3 Cel 4	W1 W11 W12 W13 W14 L8 L9 L10	N1 N2 N3	F1

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

- [1] B.Kernighan, D.Ritchie — *Język ANSI C*, Warszawa, 2002, WNT
 [2] J.Grębosz — *Symfonia C++ Standard*, Kraków, 2006, Editions 2000

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] B.Eckel — *Thinking in C++*, Gliwice, 2002, Helion
 [2] S.Prata — *Język C. Szkoła Programowania*, Gliwice, 2006, Helion

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr hab. Tadeusz Chmaj (kontakt: tchmaj@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

- 1 dr hab. inż. Tadeusz Chmaj (kontakt: tchmaj@pk.edu.pl)
 2 dr hab. inż. Janusz Chwastowski (kontakt:)
 3 dr inż. Jerzy Raszka (kontakt:)
 4 dr Barbara Borowik (kontakt:)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejsowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....

.....

.....

.....